

Vam prav živo, da to storite, drugače se pripeti. Vaši občini tako, kakor se je peipetilo uže marsikateri drugi da ne more vsled hudega razsajanja te bolezni nič več rediti prasičev. Ako sta okrajni glavar in živinski zdravnik dovolj stroga, zatrla bodeta kmalu to bolezen in ob enem tudi vraže. Kako od te bolezni zdraviti, brati morete v knjigi „Živinozdravništvo,“ katero doboste pri Blasniku v Ljubljani.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

VII. Gospod zbornični tajnik poroča, da je c. kr. deželna vlada javila zbornici, da se je neka lesno-trgovinska tvrdka v Trsta pritožila zoper negativni odlok okrajnega glavarstva logaškega ter prosila, da se odloči, ali je tvrdka dolžna, ono trgovino, katero po preložitvi glavnega sedeža društva v Trst sklepa še na R., naznanjati posebe okrajnemu glavarstvu logaškemu ter jo tam tudi obdačevati. Tukaj se torej gré za vprašanje, ali je to trgovino smatrati kot podružnico ali skladišče ali pa magacin po določitih § 40. obrtnega reda, ali pa jeli je trgovino, ki se sklepa na R., zmatrali samo kot táko, do katere ima tvrdka pravico, ne da bi jo morala posebe naznanjati pri obrtnem oblastvu v Logatci. Odsek se je o tej stvari večkrat posvetoval in pozvedaval ter se konečno uveril, da trgovina tržaške tvrdke na R. ni podružnica, ni skladišče, ampak da ima na R. samo magacine in druga mesta, katera so jej v to, da v njih shranjuje les, deske itd., in iz teh magacinov pošilja svoje blago neposredno v svoja tržaška skladišča, da ga od tod dalje prodaje ali po, da iz teh magacinov razpošilja po železnici ali pa vozniških svoje blago po navodilih, ki jih izdaje nje tržaška načelnica. Gledé na to predlaga odsek: „Slavna zbornica naj se izjavi v zmislu poročila.“

Predlog se sprejme.

VIII. Gospod zbornični svétnik Anton Klein poroča o vprašanju, ali smejo mizarji svoje izdelke sami pleskati. Rešujočemu to vprašanje izjaviti je odseku, da zbornica ni pristojna razsoditi dotično stvar, ampak obrtna oblastva. Ker je obrtno oblastvo prve stopinje razsodilo v jekavnem zmislu, imel bi prosilec obrniti se z nadaljnim rekurzom do c. kr. deželne vlade, katera bi gotovo vprašala bila zbornico za nje mnenje. A da bi prositelju bilo mogoče, v bodočih slučajih pravo utemeljiti svoje pritožbe, javlja odsek, da je v tem slučaju merodaven § 37 obrtnega reda, kateri določuje, da ima vsak obrtnik pravico, izvrševati vsa dela, potrebna za popolno izdelovanje njegovih izdelkov ter imeti za to tudi pomočne delavce drugih obrtov. Ker od mizarja navadno zahtevamo izgotovljeno blago in ker je najprikladneje, da mizar sme prodajati pleskane izdelke, misli odsek, da ima mizar v zmislu § 37 obrtnega reda pravico pleskati blago, pri njem naročeno, nasproti temu pa nima pravice prevzemati pleskarska dela. Odsek tedaj predlaga: „Slavna zbornica naj se izjavi v rečenem zmislu.“

Predlog se sprejme jednoglasno.

Politične stvari.

Iz deželnega zbora štajarskega.

V zadevi slovenskih zemljiških uknjižeb.

Govor deželnega poslanca dr. Jos. Serneca v deželnem zboru štajarskem dne 17. januarija 1888.

(Dalje.)

Zaradi tega je treba toliko prošenj za opravičenje zamujenih dnevov. Dotični kmet se opira na to, da ne razume nemškega odloka; da je sicer vprašal kaj da odlok pravi, da pa se mu je reklo, da to in to ter da je vsled tega potrebno zamudil; on da torej ni kriv, če je zamudil. Takim nedostatnostim upirali smo se mi vedno in smo jih tudi že odpravili v veliki meri. Z velikim zadovoljstvom smem torej reči, da smo pravosodju neizmerno koristili s tem, da smo dali kmetom slovenske uloge in odloke, s katerimi kmet dobro izhaja in ga varujejo, da se mu ne godi krivica.

Pravnim trditvam gosp. dr. Wannischa hočem samo postaviti nasproti prvi stavek § 102 obč. zemlj. zakonika. Ta zaukazuje, da se mora uknjižba izvršiti samo vsled pismenega ukaza zemljiško-knjižne sodnije ter se mora izvršiti natanko tako, kakor se ta ukaz glasi. Nikdo ne more dandanes več zanikati Slovencem na spodnjem Stajarskem priborjene pravice, da dobijo na slovenske uloge slovenske odloke, torej tudi na slovenske zemljiško-knjižne uloge slovenske odloke. O vprašanji torej, kako se ima uknjižba izvršiti, ni deželni zbor kompetenten soditi, kajti slovenski odlok mora se „tako uknjižiti, kakor se glasi“, torej slovenski. Sodniku se ne more ukazovati, da naj izda odlok v dveh jezikih. Kako se more torej uknjižba izvršiti v nemškem jeziku, ako državni zakon ukazuje, da se mora upis izvršiti tako, kakor se glasi ukaz zemljiško-knjižne sodnije. Čez to zaviro se ne dá preskočiti.

Nadalje omenjam naredbe, ponatisnene v predlogu manjšine in podpisane od deželne nadsodnije svetovalca Schmeidel-na. V tej naredbi stoji proti koncu, da ukaz justičnega ministerstva pravi, da je običaj ki se je urinil pri nekaterih sodnijah, da dobi namreč stranka sicer slovenski odlok, da pa se za zemljiške knjige naredi nemška prestava, nepravilen in nepostaven. In res, očitno je, da je silno nevarno, če se dopušča, da se izdani odlok prelaga in še le ta prevod odda v zemljiške knjige. Kdo se bo zanašal, da se je res tako uknjižilo v zemljiške knjige, kakor mu slovenski odlok pravi, ako ve, da se je ta odlok še le prestavil in da se je uknjižba izvršila še le na podlagi te prestave.

† Cesar Viljem nemški.

Začetkom minulega tedna došlo je z Berolina prvo naznanilo, da je cesar Viljem zopet obolel vsled nepomenljivega prehlajenja, kakor tolikokrat že pred. Prve dni bolezni je še ustajal, sprejemal svoje ministre in